

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **Y. X.**, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalované **Policii České republiky, Ředitelství cizinecké a pohraniční policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 6. 2008, č. j. 8 Ca 349/2007 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29. 10. 2007, č. j. SCPP-3409/C-255-2007 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný částečně změnil rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství cizinecké a pohraniční policie Praha, Odboru pátrání a kontroly pobytu Praha ze dne 31. 7. 2007, č. j. SCPP-296/PH-OPK3-SV-2007 (dále jen „správní rozhodnutí prvního stupně“), a to tak, že žalobci uložil správní vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 2 písm. b) ve spojení s ustanovením § 119 odst. 1 písm. b) bodu 1 a 6 a ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1, 2 a 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Ve zbylé části bylo správní rozhodnutí prvního stupně potvrzeno; správní vyhoštění tak bylo žalobci uloženo na dobu pět let. Doba pro vycestování z České republiky byla podle ustanovení § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovena v délce 30 dní od právní moci rozhodnutí. Současně bylo podle ustanovení § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje důvod znemožňující vycestování ve smyslu ustanovení § 179 citovaného zákona.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce u Městského soudu v Praze žalobou, který ji usnesením ze dne 25. 6. 2008, č. j. 8 Ca 349/2007 - 38, odmítl. Proti tomuto usnesení brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketovou kasační stížností, a to prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Sedláka. Usnesením ze dne 10. 9. 2008, 8 Ca 349/2007 - 44, vyzval městský soud stěžovatele, aby ve lhůtě tří dnů zaplatil soudní poplatek. Současně usnesením ze dne 10. 9. 2008, č. j. 8 Ca 349/2007 - 45, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě

jednoho měsíce doložil plnou moc udělenou advokátovi v řízení o kasační stížnosti a aby v téže lhůtě doplnil kasační stížnost a uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů usnesení soudu napadá. Obě usnesení byla doručena právnímu zástupci stěžovatele dne 24. 9. 2008.

Stěžovatel je nepochybně osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Splnil taktéž další podmínku řízení, kterou je povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že advokát stěžovatele, Mgr. Sedlák, prokázal městskému soudu plnou mocí ze dne 1. 11. 2007 své oprávnění zastupovat žalobce. Plná moc má formulářovou podobu a z jejího obsahu je patrné, že se jedná o generální plnou moc, opravňující advokáta k činění všech úkonů za zastoupeného. Předmětná plná moc neobsahuje žádnou konkretizaci v tom směru, zda jde o zmocnění zvláštní a k jakému řízení se vztahuje. Předmětnou problematikou se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval ve svém rozsudku ze dne 20. 12. 2006, č. j. 2 As 28/2006 – 49, publikovaném pod č. 1131/2007 Sb. NSS, přičemž dospěl k závěru, že *„pokud by formulář nebyl nijak konkretizován, prokazovala by plná moc oprávnění advokáta k činění jakýchkoli myslitelných úkonů za zastoupeného, a to ve veškerých představitelných záležitostech. Jednalo by se o absolutně univerzální a nijak neomezenou plnou moc.“* Takto udělená plná moc je tedy generální co do věcného rozsahu, tak i do rozsahu právních a procesních úkonů, které může advokát v zastoupení žalobce (resp. stěžovatele) učinit. Takovou plnou moc udělil stěžovatel svému právnímu zástupci dne 1. 11. 2007, tj. před podáním žaloby městskému soudu, a s ohledem na vyslovené závěry je tato plná moc i nadále účinná v řízení o kasační stížnosti. Výzva městského soudu k předložení plné moci pro řízení o kasační stížnosti tak byla zcela nadbytečná, neboť průkaz plné moci stěžovatelova právního zástupce již byl v soudním spise založen. O existenci tohoto zastoupení svědčí i sama skutečnost, že advokát stěžovatele dal své oprávnění k zastupování stěžovatele najevo i fakticky, a to nejen samotným podáním kasační stížnosti, ale i bezprostřední reakcí na výzvu soudu k zaplacení soudního poplatku za kasační řízení. Soudní poplatek byl zaplacen dne 26. 9. 2008, a to v kolcích nalepených na předepsaném tiskopise; tento úkon byl doprovázen přípisem datovaným dnem 25. 9. 2008 a podepsaným zaměstnancem advokáta (advokátním koncipientem Mgr. P. V.). Nejvyšší správní soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, že Mgr. Sedlák stěžovatele zastupoval v řízení před městským soudem a zastupuje ho i v řízení o kasační stížnosti.

Uvedený závěr je významný s ohledem na zjištění, že i nadále zůstal neodstraněn nedostatek jiné podmínky řízení, a to uvedení důvodů podání kasační stížnosti. Její náležitosti jsou podávány v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Pokud tyto náležitosti kasační stížnost nemá, jedná se o nedostatek podmínky řízení, který je odstranitelný postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s.; náležitosti kasační stížnosti musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, jímž je stěžovatel vyzván k odstranění vad svého podání. V této právní věci kasační stížnost stěžovatele zákonné náležitosti neobsahuje, neboť se omezuje toliko na blanketovou podobu neuvádějící jediné relevantní skutkové či právní tvrzení. Stěžovatel je přitom povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán či

soud vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost.

Jak již bylo výše uvedeno, městský soud vyzval právního zástupce stěžovatele k doplnění kasační stížnosti usnesením ze dne 10. 9. 2008, které mu bylo prokazatelně doručeno dne 24. 9. 2008. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená výzvou počala běžet dnem následujícím po dni doručení, tj. 25. 9. 2008. Podle odstavce druhého téhož ustanovení lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že datum 25. 10. 2008 připadlo na sobotu, přesunul se konec lhůty (v souladu s posledně zmiňovaným ustanovením s. ř. s.) na pondělí 27. 10. 2008. Stěžovatel a jeho právní zástupce do tohoto data a ani později kasační stížnost podle výzvy soudu nedoplňovali, ač byli o následcích marného uplynutí lhůty řádně poučeni.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť ani přes výzvu a poučení nebyly stěžovatelem splněny podmínky řízení podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s., přičemž tyto vady brání dalšímu pokračování řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Pokud jde o vrácení zaplaceného soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti, o něm rozhodne po právní moci tohoto usnesení Městský soud v Praze s ohledem na ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu